

der lægger sig paa tværs af den nu raadende Tendens til Skade for Skibsfarten og denne Kreditforeningsanstalt, hvis Interesser er solidariske med Skibsfartens? Jeg mener altsaa med de Herrer, at denne Bestemmelse bør udgaa, og for saa vidt der foreligger betryggende Assurancebestemmelser, mener jeg ogsaa, at dette uden nogen som helst Risiko kan ske.

Endelig skal jeg saa henpege paa Litra o., hvor der staar, „at de til Foreningen pantsatte Skibe gøres til Genstand for sagkyndigt Eftersyn i det Omfang, Ministeren for Handel og Søfart bestemmer.“ Maa jeg der anføre, at for klassificerede Skibe, dem, der er klassede hos Lloyd eller Veritas f. Eks., foretages det fornødne Eftersyn af den paagældende Klasseinspektør, og for de ikke-klassificerede foregaar der Eftersyn paa lovforskriftsmæssig Maade. Et yderligere Eftersyn vil være til Ulempe og Bekostning for Rederne og ikke til nogen som helst Gavn for den her foreslaaede Kreditforeningsanstalt. Jeg vil altsaa henstille, at denne Bestemmelse udgaa.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler dem til velvillig Prøvelse og Overvejelse i det Udvalg, til hvilket Sagen formentlig vil blive henvist. Jeg ønsker imidlertid endnu at betone, at jeg ved disse Bemærkninger ikke i fjerneste Maade har tilsigtet at lægge Lovforslaget nogen som helst Hindring i Vejen. Som jeg allerede udtalte i mine indledende Bemærkninger, mener jeg nemlig, at Forudsætningerne for Etablering af en saadan Anstalt maa siges fuldt ud at være til Stede, og at der er al Anledning til at søge denne Sag fremmet og virkeliggjort paa Basis af det her foreliggende Lovforslag, som jeg i øvrigt med de her foretagne Forbehold kan slutte mig til. Det er i Overensstemmelse hermed, at jeg paa Partifællers og egne Vegne kan slutte med at udtale, at vi er rede til at medvirke til Lovforslagets velvillige og hurtige Fremme.

Brandes: De 3 første ærede Talere har allerede anbefalet dette Lovforslag som Grundlag og givet det deres Tilslutning, og jeg ser ingen Grund til, at jeg med mindre Sagskundskab skulde gentage

de samme Argumenter, som de ærede Medlemmer har brugt. Naar der for Ministeriet foreligger en Mulighed for Opretelse af en Kreditforening af den her omhandlede Art, er det naturligt, at Lovgivningsmagten søger at gøre denne Mulighed til Virkelighed, derom synes der at herske almindelig Enighed. Imidlertid har jeg dog forskellige Bemærkninger at gøre baade til selve Sagen og til Enkeltheder.

Vor Kreditforeningslovgivning begynder jo i 1850 dermed, at der gives Ministeriet en almindelig Bemyndigelse til at give Kreditforeninger Begunstigelser, og det er først en halv Snes Aar senere, at man fratager Ministeriet denne almindelige Bemyndigelse, idet man fastsætter, at enhver Kreditforening, der oprettes, kun kan faa disse Begunstigelser gennem særlig Lov. Naar man gjorde dette den Gang, var det vistnok af to Grunde. Den ene var den, at man overhovedet ikke ønskede at give Ministeriet en saa udstrakt Bemyndigelse, som man en Gang havde givet, og den anden var den, at man mente, at der let kunde blive oprettet en for stor Mængde Kreditforeninger, og ikke ansaa en Konkurrence for heldig. Nu er altsaa Lovgivningen den, at enhver ny Kreditforening kræver en særlig Lov, for at den kan faa de Begunstigelser, uden hvilke den ikke kan oprettes, og som Følge deraf foreligger nu dette Lovforslag, som hedder: Forslag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Ejere af danske Skibe. Mig forekommer det imidlertid, at der egentlig burde være en Oplysning i Forslaget om, til hvem Begunstigelserne skal gives. Der kan ikke være Tvivl om, at der for Ministeriet, i dette Tilfælde for den højtærede Minister for Handel og Søfart, foreligger Oplysninger i saa Henseende. Uden dem kunde han jo ikke komme med et saadant Forslag til Rigsdagen. Der er ikke Tale om i al Almindelighed at faa oprettet en Kreditforening, men der er Tale om at give en bestemt Kreds af Personer en Koncession i saa Henseende. Og hvis en saadan Koncession gives fra Rigsdagens Side, maa man være sikker paa, at den ogsaa benyttes. Vi havde i forrige Rigsdagssamling det Tilfælde, at der efter mange og lange Forhandlinger fra Rigs-